

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertio Omnivm Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam
Leonis X. Novissimam Damnatorvm**

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Tertiusdecimvs. In sacramento poenitentiae ac remissione culpae non plus
facit Papa, Episcopus, quam infimus sacerdos, immo ubi no[n] est
sacerdos, aequa ta[n]tu[m] quilibet Christianus, etia[m]si ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

MAR. LVTHERI ASSERTIO.

TERTIVS DECIMVS.

In sacramento poenitentiae ac remissione culpæ non plus facit Papa, Episcopus, quam infimus sacerdos, immo ubi nō est sacerdos, æque tātū quilibet Christianus, etiā si mulier aut puer esset.

Cum ex prædictis pateat, quod non potestas ministri, sed fides poenitentis remissionem peccatorum operetur, uelim doceri ab istis Bullensibus, quomodo plus Papa faciat quam quilibet sacerdos, cum fidem ipse æque nō præstare possit ac quilibet sacerdos, nec alio uerbo absoluat, quam illo: Quocunq; solueris &c. quo omnis sacerdos absoluit. Si ergo idē uerbum, eadē fides utrobiq; quæ est differentia illorum? At casus reseruati hīc Papæ plus tribuuntur. At illi hominū statutis inuenti, non Euāgelico manu positi sunt, nec ad remissionē culpæ, sed ad remissio-

nem poenæ tantum ualent, ut patet: Poenitēs enim ac credens iustus est, licet nōdū satisfecerit reseruatori casuum, hoc est, tyranno uiolento conscientiarum, qui reseruandi nullum ius unquam habuit.

Respondeant autem, an Papa aliud sacramentum poenitentiae habeat quam tota Ecclesia? Si idem est ubiq; sacramentum, & idem ab omnibus suscipitur & datur, quid præceteris amplius facit in eo Papa? An forte & aliud baptisma? & aliam missam habet quam omnes alij Christiani? Si ergo una fides, unus baptisma, unus panis, unus calix, unus dominus in tota Ecclesia, cur non una poenitentia, una remissio peccatorum? An hoc solum sacramentum diuersum, & monstrosa ditteritate aliud & aliud pro locorum & personarum ditteritate habetur? Valeant impiæ istæ draconis antiqui uoces.

Quod autem absente sacerdote, etiā puer aut mulier,

Ff & quilibet

Idem sacra-
mentū nobis
& Papæ.

baptismo

missam

ARTICVLORVM DAMNATORVM

& quilibet Christianus absoltore potest Mat. xvij. clare patet, ubi Christus oib[us] Christianis, dicit: Quodcumq[ue] solueritis super terram solutum erit in cœlis. Hanc iniunctionam autoritatem non mihi subuentent. Qui enim baptizatus est, spiritum Christi habet, ubi autem spiritus Christi, ibi omnium potestas & libertas.

QVARTVS DECINVS

Nullus debet sacerdoti responderet se esse contritum, nec sacerdos requirere.

Hoc ideo dixi, quia in iudicio dei haec res consistit. Dicit enim Paulus, 1. Cor. iiiij. Nihil mihi conscientia sum, sed non in hoc iustificatus sum. Et x. Non qui seipsum commendat ille probatus est. Et supra dictum est: Delicta quæ in telligitur. Si ergo deberet homo respondere se esse contritum, cogere ad hoc impossibile, ut delicta sua intelligeret, & seipsum iustificaret ac probaret. Nec autem in misericordia dei situm est, quæ contritione propter fidem acceptat, ignorans ubi non satisfuerit. Sic enim fides faciat, ut contritio, quæ de se nulla est satis, nec contritio quidem, pro contritione reputetur. Non enim contritio, sed fides reputatur ad iusticiam, Ro. iiiij. At isti seductores data opera uolunt nos super nostrum opus ædificare, & ad mendacium cogere. Cum enim nemo sua peccata agnoscat, quomodo potest se esse uere contritum asserere? Immo cum in primo articulo dictum sit, omnes sanctos adhuc in carne peccare & peccato seruire, tutius fuerit cum David dicere: Non intres in iudicium cum seruo tuo domine, & confiteri se non esse dignæ contritum ac pro hoc ipso gemere, quod resistente fibi lege peccati in membris, contritio digna non possit, ut ad misericordiam promissionem per fidem configiat & hac ipsa fide impetraret, quod contritione impetrare non potest.

Fidem sacerdos exigat. Igitur fidem potius exigit sacerdos, & hanc asserat poterit.

Conteri digne non possumus.